

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ:

Εντός τῆς Σύρου Δραχ. 22
Εκτός 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. Α. 25.
Διὰ τὰ Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6'

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 18 Αυγούστου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολλά ἐλέχθησαν περὶ τῆς γενικῆς ἀμνηστίας καὶ εἰς τὰ ἀκροατήρια τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, καὶ παρὰ τοῦ τύπου καὶ ἄπειρα ὑπάρχουν παράπονα περὶ τῆς μὴ εἰσέτι ἐκπληρώσεως τῆς εὐχῆς ταύτης τοῦ ἔθνους ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Δυνατὸν νὰ ἔχη ἡ ἐξουσία λόγους οἵτινες κωλύουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν περὶ γενικῆς ἀμνηστίας ἀπόφασίν τῆς, ὡφείλεν ὅμως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἄνευ ταύτης μένει πάντοτε ἓνα κενὸν κωλύον τὴν ὁδὸν ἣτις ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐγκλήσεων καὶ ἀντεγκλήσεων, καὶ εἰς τὴν λήθη τῶν δυσχερῶν περιστάσεων ἐφ' ὧν ἐπικινδύνως διήλθεν τὸ ἔθνος, τέλος πάντων εἶναι μία ἐπιθυμία κοινὴ ἣν ὡφείλεν ἡ κυβέρνησις νὰ μὴ παραγνωρίσῃ.

Ἄφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ἐλπίς τῆς ἀμνηστίας κολακεύει τὸ κοινὸν καὶ πᾶσα ἀναβολὴ γεννᾷ ἀδημονίαν καὶ σφοδρὰς ἐγκλήσεις.

Ἐὰν ἡ ἐξουσία ἔχει λόγους νὰ βραδύνη τὴν περὶ ἀμνηστίας ἀπόφασίν τῆς, οἱ λόγοι οὗτοι πιστεύομεν ἀναφέρονται κυρίως εἰς τινὰς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τῆς ἐν Ναυπλίῳ στάσεως ἠδύνατο ἐπομένως, ἂν δὲν ἔκρινεν ἀκόμη κατάλληλον τὴν ὥραν τῆς ἀπονομῆς γενικῆς ἀμνηστίας, νὰ χορηγήσῃ τοῦλάχιστον μερικὴν, καθόσον ἀφορᾷ πολλὰ ἄλλα πρόσωπα ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἀμνηστίας τὰ ὁποῖα ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα, τὰς οἰκογενεῖας τῶν καὶ τὰ συμφέροντά τῶν καὶ κατατρίχονται ἐν τῇ ξένη γῆ, στερούμενοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων καὶ τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων βασανίζονται ἐν φυλακαῖς.

Ἄλλως τε, εἰ καὶ τοῦτο δὲν ἐνέκρινε, τοῦλάχιστον ὡφείλε νὰ δόσῃ τὰς αὐστηροτέρας διαταγὰς εἰς τὰς ἀρμοδίους δικαστικὰς ἀρχὰς νὰ δόσωσι τέλος εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν κατ' αὐτῶν κατηγοριῶν καὶ ἡ διὰ βουλευμάτων ἡ ἀπολυθῶσιν, εἰ δὲν ὑπῆρχε ἀφορμὴ κατηγορίας, ὅπως ἐγένε διὰ τὸν ἀπολυθέντα Φρ. Χαλκιόπουλον ἐκ Νάξου, ἢ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια διὰ νὰ ἀποφασισθῇ παρ' αὐτῶν ἡ τύχη τῶν.

Ἐπιδιώκεται ἡ ἐπάνοδος τῆς εἰρήνης εἰς τὰ πνεύματα τῶν πολιτῶν, διαταραχθέντα ἕνεκα τῶν στασιαστικῶν ζητητῶν ἢ θεραπείαν τῶν πραγμάτων ἅτινα ἐπέφερον τὴν ἀλγεινὴν ταύτην κατάστασιν· ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία τούτων δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἐνόσω δὲν τίθενται ἐκ μέσου αἱ ἀφορμαὶ αἵτινες δίδωσι χώραν εἰς τὴν τῶν πνευμάτων ἐξέγερσιν, μία δὲ ἐκ τῶν πρωτίστων ἀφορμῶν εἶναι καὶ αὕτη, ἡ ἀρνήσις δηλαδὴ τῆς ἀμνηστίας καὶ ἡ περιποίησις τῶν τέκνων ἐκείνων τῆς πατρίδος μητρὸς, τὰ ὁποῖα εἴτε δι' ἑνῆς εἴτε δι' ἄλλου λόγου ἐξηγέρθησαν καὶ κατ' οὐδὲν ἐσφαλὸν πλειότερον τῶν ἐξεγερθέντων εἰς προηγουμένως ἐποχὰς κατὰ τὴν Ἀσκωνίαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν, Φθιώτιδα, Εὐρυπον κλπ. πλείστοι τῶν ἀρ-

χηγῶν τῶν ὁποίων καὶ ἐπεριποιήθησαν κατόπιν παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ εἰς διακεκριμένους προήχθησαν δημοσίας θέσεις.

Ἐὰν τις μάλιστα παραλληλίσῃ τὰς ἀφορμὰς αἵτινες ἐδόθησαν εἰς ἐκείνους μετὰ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα παρεκίνησαν τοὺς τελευταίους, θέλει εὖρει, ὅτι ἐκεῖνοι εἶχον πολὺ ὀλιγώτερον δίκαιον.

Δὲν ἀρκεῖ δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Πατρίδι δυσᾶρεστον ἐντύπωσιν ποιεῖ ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀμνηστίας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολὺ λυπεῖ τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς ἢ παράτας τῆς καταστάσεως ταύτης τὴν ὁποίαν θεωροῦν καὶ δικαίως ὡς ἀφορμὴν τῆς μὴ καταπαύσεως τοῦ πολιτικοῦ σάλου ὅστις κυμαίνει τὸ πολυπαθὲς σκάφος τῆς Πολιτείας μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπικυρωθείσης, ὡς προείπομεν, τῆς Δημοτικῆς ἐκλογῆς μας, ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινεν Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως τὸν πλειοψηφίσαντα Κ. Δημήτριον Παπαδάκην, Δημ. Παρέδρους τοὺς ἐκλεχθέντας κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐκλογῆς τῶν, ἐκτὸς τοῦ Κ. Σωκράτους Ῥάλλη, τεθέντος ὡς πρώτου Παρέδρου. Κατὰ συνέπειαν οἱ τε διορισθέντες καὶ οἱ Δημοτ. Σύμβουλοι ἔδωσαν τὴν 17 τρέχοντος, ἐνώπιον τοῦ Κ. Νομάρχου τὸν νενομισμένον ὄρκον καὶ καθιδρύθησαν εἰς τὰς θέσεις τῶν. Ἐλπίζομεν ἤδη αἱ Δημοτικαὶ μας Ἀρχαί, ἐνεργοῦσαι δραστηρίως, νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν τακτικὴν τῶν πορείαν τὰ τοῦ Δήμου μας πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῶν Δημοτικῶν τοῦ Ἀρχῶν ὀπισθοπύρησαν, ἰδίως δὲ τὰ δημόσια ἔργα, τὴν ἀγορονομίαν καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τάξιν καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου· ὁ Κ. Παπαδάκης κάτοχος ὢν ποικίλων γνώσεων καὶ ἐραστῆς τοῦ καλοῦ ἐπιζόμενος ἂν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τοῦ τόπου, συντρεχόντων καὶ τῶν συναδέλφων τοῦ Κ.Κ. Συμβούλων καὶ Παρέδρων ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐλλείπει καὶ προθυμία καὶ θέλησις, καθόσον εὐτυχῶς ἐν τῷ Δήμῳ μας πάντες ὅσοι μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευσαν εἰς τὰ κοινὰ τοιαύτην ἐδειξαν φιλοκαλίαν καὶ προθυμίαν καὶ ἕνεκα τούτου διακεκριμένην κατέχει θέσιν ἢ κοινότης μας ἐν τῇ Ἑλλην. κοινωνίᾳ διὰ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα προσόντα τῆς

— Τὸ Γαλλικὸν ἐπιθεβαῖσι τὴν εἰδησιν, ὅτι ὁ Γαριβάλδης μετὰ τῶν ἀκολούθων του ἐπὶ δύο ἔμπορ. Γαλλικῶν Ἀτμοπλοίων ἀπέβη εἰς Καλαυρίαν περιμένεται ἤδη περιέργως ἢ ὡς ἐκ τούτου διαγωγῆ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

— Ἐκτὸς τοῦ Μέλλοντος κατεσχέθη καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Ἀθηναῖς.

— Ἐφημερίς τις Ἀθηναϊκὴ λέγει, ὅτι Ἀγγλικά στρατεύματα πρόκειται νὰ καταλάβωσι τὸν Πειραιᾶ.

— Τὴν 16. ἤρξατο ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ Ἐθνοφυλακῆς Νομοσχεδίου.

— Ἡ ληστεία αὐξάνει εἰς τὰς ὁμόρους Ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν στερεάν.

— Ἡ ἑορτὴ τῆς 15 ἐπανηγυρίσθη ἐν Τήνῳ κατὰ τὸ σύνθημα, ἢ δὲ συρροή τῶν πανηγυριστῶν ἦτο μεγάλη ἕνεκα τῆς εὐκολίας ἣν παρέσχεν ἡ Ἑλλ. Ἀτ-

μοπλοικὴ Ἐταιρία διαθέσασα διάφορα τῶν ἀτμοκινήτων τῆς διὰ νὰ ἐκτελέσωσι διάφορους καταλλήλους πλόας καὶ ἐκ Πειραιῶς ἀπ' εὐθείας καὶ ἐκ Σύρου κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰς προηγουμένας ἡμέρας, τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Οἱ πλείστοι τῶν προϊσταμένων τῆς Σύρου ὑπαλλήλων μετέβησαν ἐκεῖ, παρετηρήθη δὲ ἑλλειψὶς οὐσιώδης ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, χηρευούσης τῆς θέσεως ταύτης· μολοντί κατὰ πάντα Μάρτιον καὶ Αὐγούστον, ὅτε συμπίπτουσιν αἱ ἐν Τήνῳ πανηγύρις κάμνομεν λόγον (ἀλλ' εἰς ὧτα μὴ ἀκούοντων) μολαταῦτα οὐδόπως θέλομεν παύσει νὰ λέγωμεν τὴν παρὰ τοῦ κοινῶν διασαλπίζομένην πολυτρόπως ἑλλειψιν καταλλήλων καὶ ἀρκούντων δωματίων περὶ τὸν Ἰ. Ναὸν πρὸς περιποίησιν τῶν προσερχομένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῶν ὁποίων αἱ χεῖρες δὲν εἶναι κεναὶ προσερχομένων ἐν τῷ Ναῶ· ἡ ἀβελτηρία αὕτη καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους τοῦ Ναοῦ δὲν τιμᾷ καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐξουσίας τὸν προεδρεύοντα, καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν Ἐξουσίαν εἰς ἣν καὶ Ἐπίτροποι καὶ Ἐπαρχοὶ ἀποδίδουσι τὴν αἰτίαν, δικαιολογούμενοι, ὅτι δὲν εἰσκακούνται αἱ αἰτήσεις καὶ συστάσεις τῶν καὶ τοὶ δικαιολογημένοι· πιστεύομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι πταίει ἡ κεντρικὴ Ἐξουσία, διότι καὶ ἂν δὲν ἐγένοντο αὐτῆς γνωσταὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐλλείψεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς, ἤκουσε πολλάκις ταύτας διασαλπίζομένας καὶ παρὰ τοῦ κοινῶν καὶ παρὰ τοῦ τύπου καὶ ὡφείλε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας δι' ἀπεσταλμένου τινος ὑπαλλήλου τῆς, συλλογιζομένη, ὅτι ἡ Εὐαγγελιστρία τῆς Τήνου εἶναι ὁμολογουμένως τὸ κοινὸν προσκύνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐν τῇ ξένη ὁμογενῶν καὶ εἶναι ἐντροπὴ νὰ μὴ λαμβάνηται ἡ ὀφειλομένη φροντίς διὰ τὴν διάρθρωσιν πολλῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἰ. Καταστήματος τούτου, τῶν φερουσῶν εἰς αὐτὸ ὁδῶν κλπ. ἀφοῦ μάλιστα οὐδ' ὀβολὸν πρόκειται νὰ δαπανήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἢ ὁ τῆς Τήνου Δῆμος, διότι ὑπερξαρκοῦν εἰς τὴν βαθμιαίως ἀναγκαίουσαν δαπάνην αἱ σημαντικαὶ τοῦ Ναοῦ πρόσδοι.

— Καὶ ἄλλος Ἐπίσκοπος ὁ τῶν Καλαβρυτῶν, ἀπέβισεν ἐσχάτως· ἤδη ὅτε ὑπάρχει πλέον Πρόεδρος τῆς Ἰ. Συνόδου πρέπει ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ χηρεύουσαι θέσεις, μία τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ τῆς Ἐπαρχίας μας· συγχρόνως δὲ νὰ καταβληθῇ πᾶσα πρόνοια πρὸς μόρφωσιν τοῦ Ἱερατείου τὸ ὁποῖον παρὰ ποτε ἄλλοτε ἤδη ὀφείλει νὰ καταγίνη εἰς τὸ σπουδαῖον ἔργον του, διότι ἡ κοινωνία ἐξέκλινε παρὰ πολὺ καὶ χρεῖαν ἀπόλυτον ἔχει νοουσίας καὶ καθοδηγήσεως εἰς τὰ καθήκοντά τῆς ἐν γένει. Νὰ ληφθῇ δὲ ἰδίαν πρόνοια καθόσον ἀφορᾷ τοὺς πνευματικούς, τὸ χρέος τῶν ὁποίων εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ δυστυχῶς παρημελήθη πολὺ· ἂς ὁμολογήσωμεν μίαν ἀλήθειαν τοῦ ὅτι ἡ δυτικὴ ἐκκῆσια μᾶς ὑπερτερεῖ κατὰ πολὺ ὡς πρὸς τοῦτο, ἐξαίρεσις ὑπερβολῶν τινῶν, καὶ τὸ παράδειγμα ἔχομεν ἐκ τοῦ ἐγγύς ἡμῶν Δήμου τῶν Συρίων, κατοικοῦμένου σχεδὸν ἐκ δυτικῶν, τὴν ἠθικὴν τῶν ὁποίων ἐπιμελεῖται πολὺ τὸ Ἱερατεῖον.

— Τὸ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου κείμενον σχέδιον τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τῆς Πόλεως μας κατὰ τὴν θέσιν Βαπόρια καὶ ἐκείθεν μέχρι τῆς θέσεως Καμήνια, τοῦ Ὀρφανοτροφείου κλπ. παρατήματος τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως Σχεδίου, ἐνεκρίθη τέλος πάντων, ὅπως ἕκαστ' ἀρχὰς σχεδιάσθῃ ὑπὸ

τοῦ μακαρίτου Γεωργαντᾶ, διενθρονοῦ ἑνταῦθα τοῦ Μηχανικοῦ, τῆ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μας καὶ οὐχὶ ὡπὼς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου. Αἰταιεῖται ἦδη νὰ καταβληθῇ πλειότερα προσῆχ' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ διὰ τὴν μὴ κατακερματισθῆ, ὅπως ἐπαθε τὸ γενικόν τῆς Πόλεως σχέδιον καὶ ἐβλάφη καὶ τὸ κοινόν καὶ πολλοὶ ιδιοκτῆμονες. Ἦδη ἔχουσιν ἀφορμὴν αἱ Ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ νὰ συστήσωσιν τὴν παλαιὰν ἀνεγερσίν των φυλακῶν, των ὁποίων ἡ θέσις ὤρισθη ἐν τῷ παρρητήματι τούτῳ ἐπιτυχῶς, καθὼς ὄντος τοῦ μέρους τούτου εὐαέρου, διὰ νὰ δοθῆ τέλος εἰς τὰ δεινὰ τὰ ὅποια πάσχουν οἱ φυλακισμένοι, εἴτε ὡς κατὰδικοί, εἴτε ὡς ὑπόδικοί, εἴτε ὡς πολιτικῶς κρατούμενοι εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἐν ἰδιοκτησίᾳ οἰκῶν φυλακάς, ἀκαταλλήλους ὅλως οὕσας καὶ διὰ τὴν θέσιν των καὶ διὰ τὸ στενόχωρόν των καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας ἑλλείψεις των ἀνεπανορθώτους.

Χάριν δὲ των ἐχόντων εἰς τὸ ἐν λόγῳ τμήμα τῆς Πόλεως συμφέρον συμπολιτῶν μας, καὶ πρὸς ἐπιτυχέστεραν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ἀνεῦ παρεκτροπῶν καὶ καταχρήσεων, φρονούμεν δίκαιον ὥστε ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀπὸ τοῦδε νὰ φροντίσῃ διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονός της νὰ κανονίσῃ, συμφώνως μὲ τὸ ἔγκριθεν σχέδιον, τὰς ὁδοὺς τοῦ τμήματος τούτου, τὰς πρωτίστας (τούλάχιστον) διὰ καταφανῶν σημείων εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολυνθῶσιν καὶ οἱ μέλλοντες νὰ οἰκοδομήσωσι καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες θέλουν διαπραγματευθῆ τὰ γήπεδά των, συναλλαττόμενοι οὕτω ἐν γνώσει καὶ ἀποφεύγοντες τὰς ἀτελευτήτους διενεξείας εἰς ἃς εἶναι ἐμπεδευμένοι οἱ πλειστοὶ των ἐχόντων συμφέροντα ἐν τῇ παλαιᾷ Πόλει.

— Πρὸ ἡμερῶν ἔχομεν ἐν τῇ Πόλει μας Ἑλληνικὴν δραματικὴν εἰταιρίαν παριστάνουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐν τινι ἰδιωτικῷ οἴκῳ, ἀποσπάσματα Κωμῶν δι' ὧν. Τὰ πρόσωπα τῆς εἰταιρίας ἐπιτυγχάνουν, ἀλλ' ἡ σφύρῃ τοῦ κοινοῦ εἶναι μετρία, τὸ μὲν ἐνεκὰ τῆς στενότητος τοῦ οἴκου καὶ τῆς θερμῆς ἐποχῆς εἰς τὴν εὐρισκόμεθα, τὸ δὲ ἐνεκὰ τῆς ὑπερβολικῆς τιμῆς τῆς εἰσόδου. Ἄς ἔχομεν ὑπομονὴν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ οἰκοδομουμένου Δημοτικοῦ Θεάτρου.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Λονδίῳ Παγκόσμιον Ἐκθεσὴν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε 57 βραβεῖα, ἡ δὲ Τουρκία μετὰ τῆς Αἰγύπτου 86— ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐπομένως ὑπερτερεῖ τὴν ἀπέραντον Τουρκίαν, καὶ μολοντί ἐκ των βραβείων τῆς Τουρκίας θὰ ἔλαβον πάλιν τινὰ Ἕλληνες.

— Καὶ δευτέρᾳ ἀπόπειρα δολοφονίας δι' ἐγχειριδίου ἐγένετο κατὰ τοῦ Βιολοπόλεως ἀποτυχούσα ὅμως ὁ δολοφόνος συνελήθη, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης Ρινότσας λιθογράφος.

— Κατὰ τὸν Τύπον, ἐν Νεαπόλει κυκλοφορεῖ ἀναφορὰ δι' τῆς ζητείας 1 ἡ ἀκύρωσις τῆς προκηρξέως τοῦ Βασιλέως, 2 Νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ 3 Νὰ παυθῇ τὸ Ἰπουργεῖον.

— Λέγεται, ὅτι ἐστάλη μῆνυμα πρὸς τὸν Γαριβάλδην νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα. Τὰ βασιλ. στρατεύματα ζητοῦν ν' ἀποκόψωσιν πᾶσαν αὐτοῦ συγκοινωνίαν.

— Καὶ ἡ τετάρτη διάσκεψις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνεδρίου, ἀπέβη εἰς μάτην μηδενιάς ἀποφάσεως ληφθείσης.

— Οὕτε ὁ Γαριβάλδης, οὕτε ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐβάδισαν σπουδαίον τι βῆμα, ἐπομένως ἡ μετέωρος κατάστασις των πραγμάτων διακεῖ ἀκόμη ἐν Ἰταλίᾳ.

— Ἡ νόσος εὐλογίᾳ ἤτις πρὸ μηνὸς σχεδὸν εἶχεν ἐξαλειφθῆ ἐντελῶς, δυστυχῶς ἀνερᾶν ἐκ νέου ἐν τῇ Πόλει μας κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία ἀνακαλύψασα δύο συνάμα κρούσματα ἐν ταῖς συνοικίαις ἔλαβε τὰ κατάλληλα πρὸς περιστολὴν τῆς μέτρα. Δυστυχῶς ὅμως, ἐνόσω ἀνεῦ ἐρεύνης ἔρχονται ἐνταῦθα πανταχόθεν ξένοι καὶ ἐνόσω τηρεῖται κατὰ κακὴν πρόληψιν ἄκρα μυστικότης καὶ ἐκ μέρους των μελῶν τῆς πασχούσης οἰκογενείας καὶ ἐκ μέρους των γειτόνων ἀκόμη καὶ ἡ Ἀρχὴ ἀγνοεῖ τὰ ἐν τῇ εὐρείᾳ Πόλει μας ἀναφαινόμενα κρούσματα, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, δυσκόλως θέλει ἐξαλειφθῆ τὸ κακόν· πάντοτε δὲ θέλουν συμβαίνει ἐκ τῆς νόσου καὶ δυσάρεστα ἀποτελέσματα θανάτων καὶ παραμορφώσεων, ἐνόσω ἐκ κακῶν ὡσαύτως προλήψων παραμελεῖται παρὰ τοῦ λαοῦ ἡ χρῆσις τῆς δαμαλίδος, ἐνῶ μάλιστα ἐκτὸς τοῦ Δημοσίου ἐμβολιαστοῦ διατηρεῖ καὶ ὁ Λῆμος, ἰδίᾳ δαπάνη, ἕτερον διαρκῶς ὑπηρετοῦντα ἐμβολιαστὴν καὶ καλῆς ποιότητος δαμαλίδα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ Νῆσος μας καὶ τοὶ διατελοῦντες ἐν τῇ ἐπισηφελόστειᾳ, διὰ τὴν κοινὴν υγιάν, ὥρα τοῦ ἔτους, ἀπολαμβάνει υγιάν. Εἰς τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα συνετέλεσαν οἱ διαρκῶς ἐπικρατοῦντες δροσροὶ ἀνεμοί, ἐσχάτως μόνον ἡ κατὰ τι μεταβολὴ τοῦ καιροῦ ἐπέφερε κρυολογήματά τινα, ἀλλὰ λίαν ἀσήμαντα.

— Ἰπ' ὄψιν ἔχομεν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς ἐν Ἀθῆναῖς ἐκδοθείσης πολιτικῆς καὶ φιλολογικῆς ἐφημερίδος ἡ Εὐνομία, τῆς ὁποίας συντάκτις εἶναι ὁ ἐμπεικτεὺς Κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆς. Αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐφημερίδος

ταύτης εἰσὶν συντηρητικαὶ αὐστηρῶς ἐν τῷ Συντάγματι καὶ τοὺς κειμένους νόμους στηρίζουσιν. Ἡ γνωστὴ παιδεία τοῦ Κ. Ραγκαβῆ οὐδεμίαν ἀφίνει ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ἐφημερίς του θέλει εἰσελθεῖ ἐπιζήτητος διὰ τὴν σπουδαιότητά της. Εἰς τὸ παρόντος ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἐδομάδος, ἀναλόγως δὲ τῆς ἀξίας της ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς συνισταμένη εἰς Δρ. 30 κατ' ἔτος εἶναι μετρία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ὄργανον τοῦ ἰταλικῷ Ἰπουργείου, ἡ εἰθνήκη Μοναρχία διαφεύδει τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Μαρκήσιος Πέπολης ἐπετρέπη ἰδίαν τινὰ ἀποστολὴν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Ναπολέοντα· ἐπιλέγει δὲ ὅτι ὁ μαρκήσιος ἀπῆλθεν ἐκ Τουρίνου εἰς Λονδίνον. Ἡ διάφεισις τῆς εἰδήσεως ταύτης αἰνίττειται, ὅτι ὁ Πέπολης ἔλαβε πραγματικῶς ἰδίαν ἐντολὴν, ἣτις ἴσως ἀπέβη ἀτελεσφόρητος.

Περὶ τῆς μελετωμένης ἀποκαταστάσεως ἰταλικῆς τινοῦ ἐκκλησίας, γράφουσιν ἐκ Τουρίνου τὴν 23/4 ἰσταμένου εἰς τὴν ἐν Φραγκοφορτίῳ ἐκδομένην «Ταχυδρομικὴν Εφημερίδα» τὰ ἑξῆς. Τὸ μεταξύ ἡμῶν καὶ τῆς Ρώμης σχίσμα εὐρύνεται ἡσμέραι. Τοῦ λοιποῦ δὲν πρόκειται ἀπλῶς περὶ τῆς κοσμικῆς τοῦ Πάπα ἀρχῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς παντελοῦς καταργήσεως τοῦ παπισμοῦ. Ὁ πρότερον περιφρονηθεὶς ἐνθουσιασμὸς ὀλίγων τινῶν εἰς διοργανῶσιν ἐθνικῆς ἐκκλησίας ἀυξάνεται καὶ διαδίδεται καθ' ἑκάστην. Πάμπολλαι συλλέγονται ὑπογραφαὶ ἵνα παρυσιασθῇ τὸ περὶ τούτου σχέδιον εἰς τὰς Βουλὰς οὐχὶ ὑπὸ τῆς μειονότητος, ἀλλ' ὑπὸ τινος μέλους τῆς Βουλευτικῆς πλειονότητος, ὅπως τύχη εὐκόλως καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἰπουργείου. Τούθι συμβῆ ἴσως, ὅταν συζητηθῇ τὸ τῆ: Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας. Κατ' αὐτὸ, ὁ Πάπας ἀφαιρεῖται πᾶν δικαίωμα ἐπιδράσεως ἐπὶ τὴν ἰταλικὴν ἐκκλησίαν. Ἡ μὲν ἀνωτάτη ἀρχὴ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς ὁποίους θὰ διορίξῃ εἰς τὸ ἑξῆς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. Περὶ των ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἂ ἀπορασιζῶσιν αἱ σύνοδοι. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐλπίζουσι νὰ καθυποτάξωσι τὴν Ἐκκλησίαν ὀλοσχερῶς εἰς τὸ κράτος, καὶ νὰ καταβάλωσιν ἐφ' ἀπαξ ὅλην τὴν τοῦ κλήρου ἀντενέργειαν πρὸς τὴν νέαν τάξιν των πραγμάτων.

— Βελγρὰδιον, 4/16 αὐγούστου.— Λέγεται, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας συγκαλεῖται ἡ Σκουπστίνα, ἣτοι ἡ ἐθνικὴ τῆς Σερβίας συνέλευσις, ἣτις, μεθ' ὅλην τοῦ ἡγεμόνος Μιχαήλ τὴν δικτατορίαν, καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιασκέψεις, θὰ ἀποφασίσῃ περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ φήμη αὕτη, καὶ ἐὰν τυχόν ἡ Σκουπστίνα δεῖξῃ φρονήματα διάφορα των τοῦ ἡγεμόνος, δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπογράψῃ αὕτη ὀρθὰ κοπτά καὶ τὸ διαβατήριόν του.

— Ὁ ἀπὸ τινος χρόνου ἐξωστῆς ἐκ Πετροπόλεως βῶσσος ταγματάρχης, Ἰωάννης Γεώργεβιτς, διωρισθὲν ἐν Σερβίᾳ ἀνώτατος στρατηγός, ἀρχηγὸς των ἐπιτελῶν καὶ διοικητῆς τῆς πόλεως. Ἐρρήθη μάλιστα ὅτι ὁ αὐτὸς ἐμελλε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐπὶ των στρατιωτικῶν Ἰπουργόν, γάλλον ταγματάρχην Μονδαῖνον.

— Τὴν ἐσπέραν 6/18, ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης εἰσήλθε μετὰ δεκακισχιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐθελοντῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Κατάνης, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν αὐτὸν λίαν ἐνθουσιῶδως. Ἐκ Κατάνης διανοεῖται ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης, ὡς λέγρουσι, νὰ μεταβῆ εἰς Μεσσῆνν. Ἀλλὰ τῆς ὀχυρᾶς ταύτης πόλεως ἡ φρουρά εἶναι διατεταγμένη ν' ἀντιστῆ διὰ των ὅπλων εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην τῶν ἐθελοντῶν εἰσοδόν. Ἄμα εἰσελάσας εἰς Κατάνην ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης κατέσχε τὴν δημοσίαν ὀπλοθήκην καὶ διετάξε νὰ κοπῶσι τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα ὁ στρατὸς τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρακολουθῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Ρικόκη τοὺς Γαριβαλδιανούς, οὐδεμίαν ἀπεπειραθῆ ἐπιθεῖν.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς ἰταλικῆς Γερουσίας κατὰ τὴν 8/20 Αὐγούστου, ὁ γερουσιαστῆς Ἰουλίνης, συγκληθεὶς ὑπὸ των ἐσχάτων ἐν Σικελίᾳ ταραχῶν καὶ τῆς παρανόμου ἐπιμονῆς τοῦ Γαριβάλδου, εἶπεν, ὅτι, μεθ' ὅλην τὴν πεποιθῆσίν του εἰς τὸ φιλήσυχον των πολιτῶν καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ὑπολαμβάνει ὅμως τὴν θέσιν των πραγμάτων τοσούτου δεινῆν, ὥστε ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ των ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ τὰς τελευταίας διακονιώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου καὶ περὶ των μέτρων, ὅσα ἐλήφθησαν εἰς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ὁ ἐπὶ των ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸς ἀπάντησε τάδε· «Μετὰ λύπης ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ διαγωγή τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδου καὶ ἡ

ἐπιμονὴ του ἐν τῇ προτέρᾳ προθέσει του ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν ἀληθῶς ἀποστάτην. Ὁ Γαριβάλδης, προελάσας ἀπὸ Καλτανισέτης, ἠθέλησε νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ παρεκλούθειτο μακροθρονὲν ὑπὸ των στρατηγῶν Ρικόκη καὶ Μέλλα, οἵτινες εἶχον ἐντολὴν νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορείας πρὸς εἰς Μεσσῆνν ἀγούση ὁδὸν, ἐπωφελθεὶς πρὸς τοῦτο πρὶν εὐκαιρίαν, τοῦ Γαριβάλδου ὁμηθέντος εἰς Κατάνην. Ἐπεὶ δὲ διεκόπη ἡδὴ ἡ συγκοινωνία, οὐδεμίαν δύναμιν ἢ πλῆθος πληροφορίαν περὶ των μετὰ ταῦτα. Διαβεβαίω βεβαιῶς ὅτι αὐστραὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον νὰ ἐμποδίσωσι τὴν εἰς τὴν στερεὰν ἀπόρθεσιν τοῦ Γαριβάλδου καὶ των ὁπαδῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ὅπως δώσῃ ἰσχὺν εἰς τοὺς νόμους νὰ καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν θέλησιν των ἀνωτάτων τοῦ Κράτους ἀρχῶν.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τούτας τοῦ πρωθυπουργοῦ Κ. Ρατάνη, ὁ Γερουσιαστῆς Ἰουλίνης προέτεινε τὴν ἐπομένην ἡμερησίαν διαταγήν, ἣτις ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ ὁμοθυμαδὸν ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ἡ Γερουσία, ἐν τῇ πεποιθῆσει αὐτῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐθὲν ἐνεργήσῃ ἐν ταῖς παρούσαις δειναῖς περιστάσεσι μεθ' ὁλίγης τῆς δραστηριότητος, ὅπως τηρηθῶσι μὲν οἱ νόμοι παρὰ πάντων, μείνη δὲ ἀκαίρεα ἡ τοῦ στέμματος καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀξιοπρέπεια, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγήν.

Ἐνθυμείται ὁ ἀναγνώστης τὴν πρὸ πολλοῦ διαδεθείσαν φήμην περὶ μυστικῆς τινοῦ συνθήκης τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσία καὶ Γαλλία συνωμολόγησαν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικῷ ζητήματι. Σήμερον γίνεται δημοσίως μνεία ἐν ταῖς ἐφημερίαις καὶ περὶ των ἰδιαίτερων ὄρων τῆς συνθήκης. Κατὰ τὸν ἐν Βιέννῃ ἀναποκριτὴν τοῦ ἐπισήμου «Τεργεσταίου Παρατηρητοῦ», ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία προσπαθοῦσι πρῶτον μὲν νὰ κατορθώσωσιν ἀνακωχὴν τινὰ ἐπιωφελῆ εἰς τὸ Μαυροβούνιον δεύτερον δὲ νὰ πορίσωσι διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Σερβίαν τὰς παρὰ των σημερινῶν περιστάσεων ἀπαιτούμενας παραχωρήσεις, καὶ τελευταίον νὰ μὴ ἀποδώσιν ὅλως ἀτελεσφόρητοι αἱ πολιτικαὶ προσπάθειαι αὐτῶν ἐν τῷ ζητήματι περὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Οἱ ὅροι οὗτοι σχολιάζονται ἐν τοῖς διπλωματικῶς συλλόγοις ποιητικῶν. Λέγεται ἂ. χ. ὅτι ἡ Ρωσία περιμένει τὴν ῥῆξιν τοῦ πολέμου ἐν τῇ Σερβίᾳ ὅπως ἀποβιβάσῃ ἰδίαν στρατὸν εἰς τὸ Μαυροβούνιον, περικλείσασα δὲ οὕτω τὴν Πύλην μεταξὺ δύο πυρῶν, ἀναγκάσῃ αὐτὴν (κατὰ τὸν «Τεργεσταίου Παρατηρητὴν») νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Κερναγῆς ἐπιωφελῆ τινὰ ἀνακωχὴν ἢ δὲ Γαλλία ἐφ' ἑτέρου ὅτι περιμένει νὰ ἴδῃ τὴν πρώτην ἔκβασιν τῆς συγκρούσεως των Σέρβων καὶ Τούρκων. Ἐὰν ἡττώντο οἱ Σέρβοι, ἠπειλοῦν δὲ τὴν πόλιν τοῦ Βελιγραδίου οἱ Τούρκοι, τότε θὰ ἐνομιζέτο, ἀναγκαιοτάτη ἡ ἐνοπλος των δυνάμεων ἐπέμβασις. Περιττόν κρίνομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ πληροφορίες αὗται τοῦ βιενναίου ἀναποκριτοῦ χρήσουσι ἐπιβεβαιώσεως.

Ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου διεβιάσθη ἐνταῦθα προχθὲς ἡ λυπηρὰ ἀγγελία, ὅτι ὁ ἡγεμὸν Νικόλαος ἐπυροβολήθη τὴν 1/17 διὰ πιστολίου ὑφ' ἑνὸς των ἀκολουθῶν των εὐτυχῶς ὅμως ἡ Α. Γ. διεύργε τὸν κίνδυνον, πληγωθεῖσα εἰς τὸν μηρόν, ἢ κατ' ἄλλου, εἰς τὸ στήθος, λίαν ἐλαφρῶς. Ὁ κακοῦργος συνελήθη παραχρῆμα. Πρὸς τούτους, ὁ τηλεγραφος ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἡγεμὸν Νικόλαος φαίνεται δῆθεν εὐδιάθετος νὰ ἐλθῇ εἰς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῇ βάσει των ὑπὸ τοῦ Ὁμερ πασᾶ προταθέντων ὄρων. Τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα διαμένουσιν περὶ τὸ φρούριον τοῦ Ζαβλιακ, οἱ δὲ Μαυροβουνιώται ὑπὸ των Μίρκων στρατοπεδεύουσιν ἐκεῖ πλησίον, ἐντὸς τῆς μεθορίου γραμμῆς των.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Νέα ὸρκη. 31/12.— Φωνικὴ μάχη συνεκροτήθη εἰς Cadar Mountains ἐν Βιργινία, μεταξύ 20,000 ἀνενωτικῶν καὶ 17,000 ἐνωτικῶν. Ἡ μάχη διαρκέσασα ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐτελείωσε τὸ ἐσπέρας εἰς βλάβην των ἀνενωτικῶν. Τὸ σιδηρὸν ἀτμόπλοον Arcansas ἐτινάχθη εἰς τὸν ἀέρα.

Παρίσιοι, 8/20.— Ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέον ἐπεσκέφθη τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Αἰγύπτου, Σαῖπ πασᾶν, ἀσθενοῦντα ἀπὸ τινων ἡμερῶν.

Τουρίνον, 9/21.— Ὁ βουλευτῆς καὶ δημοκράτης Νικόταρας διορίσθη ὑπὸ τοῦ Γαριβάλδου νομάρχης τῆς Κατάνης. Τὰ ἐν Σικελίᾳ ὁσημέραι ζοφερώτερα. Ὁ βαρὼν Ρικάζουλης ἐφθάεν ἐνταῦθα χθες, καὶ αὐρὸν ἀπέρχεται εἰς Λονδίνον, ἐπιτετραμμένος σπουδαίαν ἀποστολὴν.

Παρίσιοι, 9/21.— Ἡ «Συναγματικὴ», λέγει σήμερον τὰ ἑξῆς. «Ἐφ' ὅσον διαμένει ἐν Ρώμῃ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς, ὁ Πάπας οὐδεμίαν ἔχει νὰ φοβηθῆ εἰσοδόν. Περὶ τῆς διαβρυλουμένης ὅμως ἐγγυώσεως τῆς ἐνεστῶσης τοῦ Πάπα ἐπικρατείας, αὕτη προδήλως ἀντίκειται εἰς τὴν

παρά του Κ. Λαβαλέτου εν Ρώμη εκπροσωπούμενην πολιτικόν.

Τουρίνον 9/21.— Η αέθριος Εφημερίς αναφέρει τα εξής. «Η νύσος της Συκελίας έτεθη εις κατάστασιν πολιορκίας. Ο εν Πανόρμω τοποτηρητής, στρατηγός Κούγιας κελαντος του Γαριβάλδη εις φανεράν αποστασίαν, θά έπέμβη διά της βίας κατά των ενόπλων σιφών και των θυρωρών συναθροίσειω. Η έλευθεροτυπία καθρηγήθη εν Συκελίαι.— Αί εν Τουρίνω Βουλαι άνεβλήθησαν.

(Κλειώ.)

Μετα λύπης μεγάλης και ήμεις και πλήθος μέγα συμπολιτών μας ήκούσαμεν, ότι ο αξιότιμος Διευθυντής του εδω Έμπορικού Έκπαιδευτηρίου Κ. Π. Αντωνιάδης απέφασισε δι' ήθικούς τινας λόγους να παραιτήση την Σύρον, την όποιαν όμολογουμένως ώφέλησε και ώφελεί μεγάλως διά του αξιολογώτατου και ώφελιμωτάτου εκπαιδευτηρίου του. Συνομολογούμεν και ήμεις μετά των ύπογεγραμμένων εν τοις κατωτέρω δύο έγγραφοις, ότι ο Κ. Αντωνιάδης διαλύων τό ένταύθα εκπαιδευτήριόν του, έμελλε πραγματικώς να αφήση κενόν δυσεκπλήρωτον· και μεγάλως ώφέλησαν την πόλιν και πολλούς των έξω όμογενών όσοι εκ των αξιοτίμων συμπολιτών μας έσπευσαν να παρακαλέσωσι διά της κατωτέρω έπιστολής των τον Κύριον Αντωνιάδην να μη διαλύση τό εις πλείστους ώφελιμώτατον εκπαιδευτήριόν του. Η παράκλησις των επέτυχεν, ως έπληροφορήθημεν, πληρέστατα, και ο Διευθυντής του διδακτηρίου τούτου όχι μόνον θά διατηρήση αυτό, άν και πολλάς ύπέστη ζημίας χάριν της καλής αυτού διατηρήσεως, αλλά και συγχρόνως ύπεχρέωσεν είκοσιν εκ των μεγάλως αίσθανομένων την ανάγκην της ύπάρξεως αυτού γονέων να σχηματίσωσιν είκοσαμελή έφορίαν και ανά δύο μέλη να επισκέπτονται επί ένα ώρισμένον μήνα τό εκπαιδευτήριον τακτικώτατα άπαξ της εβδομάδος, παρέχοντες εις τον Διευθυντήν πάσαν ήθικην ύποστήριξιν. Αί τοιαύται επισκέψεις, παρά των έχόντων μάλιστα μέγιστον και άμεσον συμφέρον γυνόμεναι, καταλαμβάνει εύκόλως και ο άπλούστερος άνθρωπος, ότι θά ώφελήσωνι μεγάλως τους εν τω Έμπορικω Έκπαιδευτηριω διδασκομένους νέους ου μόνον εις άπόκτησιν πολλών και χρησίμων γνώσεων και εις την εκμάθησιν των δύο αναγκαioτέρων εύρωπαϊκών γλωσσών γαλλικής και άγγλικής, αλλά και εις την χριστιανικήν εξευγένισιν των ήθών, όπερ θεωρούμεν της πρώτης ανάγκης και με εύχαριστήσιν μας μεγάλην παρατηρούμεν, ότι ο Κ. Αντωνιάδης είναι όλος προσηλωμένος. Ουδόλωσ δε διατάζομεν να προτρέψωμεν τους εύπορωτέρους συμπολίτας ήμών και τους έξω όμογενείς να εισάγωσι μετά πληρεστάτης έμπιστοσύνης τα άτατά των εις τό ειρημένον εκπαιδευτήριον, βέβαιον όντες, ότι ου μόνον θά εκπαιδευθώσιν αξιολόγως και όπως απαιτεί ο παρών αιώνας, αλλά και αί άπαλαι αυτών καρδιαί θα ποτισθώσιν με τό θεία και ζωοποιά νάματα του ίερού ήμών Ευαγγελίου. Ουδέν άμεσον και υλικόν συμφέρον μας συνδέει με τον Διευθυντήν του Έμπορικού Έκπαιδευτηρίου, άλλ' όφείλομεν να διακηρύξωμεν αναντιρρήτον πλέον αλήθειαν προς όφελος των συμπολιτών μας και των έξω όμογενών. Δημοσιεύομεν δε την τε προς τον Κ. Αντωνιάδην έπιστολήν πολλών και επισήμων Έρμουπολιτών γονέων και την διακηρύξιν της είκοσαμελούς Έφορίας, όπως τά έχει δημοσιεύσει ή συνάδελφος ήμων « Ένω ις ».

Προς τον Κύριον Π. Αντωνιάδην Διευθυντήν του εν Σύρω Έμπορικού Έκπαιδευτηρίου.

Η λυπηροτάτη είδησις, ότι απέφασισατε να εγκαταλείψητε την νήσον ταύτην ενέπλησε, Κύριε, τας καρδίαι των ύποκαινομένων γονέων και πλείστων άλλων Έρμουπολιτών άπεριγράπτου λύπης. Διότι άπαντες όμοφώνως θεωρούμεν άδύνατον την εν τή πόλει ήμών σύστασιν ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου όμοίου προς τό ύψ' ήμών πρό επτά ήδη έτών ένταύθα συσταθέν και πάντοτε μετ' άμιμήτου άφοσιώσεως και αυταπαρνήσεως και άφιλοκερδίας μέχρι της ώρας ταύτης διοικηθέν και μεγάλως ώφέλησαν και τον νοόν και την καρδίαν των τέκνων ήμών και πολλών όμογενών. Εκ του πλείστων δε και εκ των πραγμάτων αυτών γνωρίζαντες, Κύριε, τον εύγενή χαρακτήρα, και την θρημνή επιθυμίαν σου να ώφελήτε τό έψ' ήμιν όμογενείς και συμπολίτας σας,

παρακαλούμεν να μεταβάλητε την ειρημένην άπόφασιν σας και να ακολουθήσητε διά της διατηρήσεως του πλείστου λόγου αξίου εκπαιδευτηρίου σας ώφελούντες τά τέκνα ήμών και άλλων συμπολιτών και όμογενών, βέβαιον όντες, ότι διά βίου θέλομεν ευγνωμονεί εις ήμάς, εάν άποφασίσητε επί αγαθω πολλών Έλληνοπαίδων να μη διακόψητε τό τόσον κοινωφελές και θεάρεστον έργον σας. Ελπίζοντες δε, ότι θα παραδεχθήτε την παράκλησιν μας ταύτην, ύποσημειούμεθα μετά της προσηκούσης ύπολήψεως

Εν Έρμουπόλει, την 15 Ιουλίου, 1862.

Άμβρόσιος Δαμαλάς.— Στέφανος Ν. Γαλάτης.— Ν. Στούπης.— Ι. Βεάκης.— Π. Θεοδώρου.— Ν. Κωνσταντουλάκης.— Α. Κορέσης.— Δημ. Παππαδάκης.— Ζωρζης Νεγρεπόντης.— Αργύριος Γεωργιάδης.— Γ. Φραγκιάς.— Ελένη Μ. Καράλη.— Μαρία Δ. Παππαγιαννοπούλου.— Francois Peyret.— Στ. Σαλούστρος.— Έμμ. Σαλούστρος.— Ιωάννης Κουρκουτάκης.— Μ. Πουτούς.— Α. Πικιώνης.— Θ. Δ. Τόμπρας.— Π. Κ. Κουμζέλης.— Αντώνιος Ταμβάκος.— Α. Γρέζος.— Κ. Βοηκλής.— Φώτιος Τσιρικλιάνος.— Α. Γιατράς.— Κ. Νοτιάς.— Έμμ. Παππαδάκης.— Π. Βάκας.— Χ. Παππανικολάου.— Γ. Ζήμηρας.— Γ. Πολυχρονιάδης.

Προς τους έντός και εκτός της Έλευθέρας Έλλάδος Όμογενείς.

Φίλοι Όμογενείς!

Πολυτής πείρα και μάλιστα αί των δύο τελευταίων έτών δημοσίαι εξέτασις τρανώτατα τοις πάσιν απέδειξαν, ότι τό ένταύθα έμπορικόν εκπαιδευτήριον τό ιδρυθέν και διευθυνόμενον υπό του καθηγητού Κ. Π. Αντωνιάδου καθίσταται αναντιρρήτως λυσιτελέστατον εις πολλούς Έρμουπολίτας και άλλους όμογενείς, αξιολογώτατα εκπαιδεύον και ήθοιοούν τά τέκνα αυτών. Επειδή δε λόγοι τινές ήνάγκασαν τον Διευθυντήν του εκπαιδευτηρίου τούτου να άποφασίση να εγκατασταθή του λοιπού εν Αθήναις, και ως γονείς και ως πολίται αναγκαιόν εθεωρήσαμεν να σπεύσωμεν να παρακαλέσωμεν έγγραφως αυτόν (του όποιου τον πατριωτικόν άρκούντως εκ των προτέρων έγνωρίζαμεν) να έγκαταλείψη διαμένων εν τή πόλει ταύτη και διατηρών τό χρησιμώτατον τούτο εκπαιδευτήριον. Η παράκλησις μας αυτή επί αγαθω πολλών έγένετο δεκτή, και επομένως τό εκπαιδευτήριον τούτο διατηρηθήσεται επί πολλά ακόμη έτη, λαμβανομένης πάσης προνοίας υπό τε του Διευθυντού και των γονέων περί της όσον τό δυνατόν μείζονος γραμματικής τε και ήθικής ώφελείας των εν αυτω διδασκομένων. Προς πληρεστέραν δε και άσφαλεστέραν του εύγενούς τούτου σκοπού επίτευξιν εν συνελύσει απέφασισθη κατ' επίμονον αίτησιν του ιδρυτού και διευθυντού του εκπαιδευτηρίου τούτου είκοσιν εκ των γονέων οι ύποσημειούμενοι να σχηματίσωμεν είκοσαμελή έφορίαν εις δέκα τμήματα διηρημένην. Έκαστον δε διμελές τμήμα άνεδέχθη επί ένα εκ των δέκα πρώτων μηνών του σχολικού έτους (διότι τον μεν Ιούλιον γίνονται νομίμως αί δημοσίαι εξέτασις, όν δε Αύγουστον αί έργασίαι του εκπαιδευτηρίου δεν είναι πολύ ουσιώδεις) να επισκέπτηται άπαξ της εβδομάδος τό εκπαιδευτήριον, να ακούη δισφόρους μαθητάς εις διάφορα μαθήματα κατά κλήρον εξέταζομένους, να ζητή δε πληροφορίας παρά τε του Διευθυντού και παρ' εκάστου καθηγητού και διδασκάλου περί της διαγωγής και προόδου των μαθητών άπάντων, και να επαινή μεν δημοσίαι τους προκόπτοντας εις τε τά μαθήματα και μάλιστα εις τά χρηστά ήθη, να νουθετή δε και προτρέπη εις μίμησιν αυτών τους τυχόν μη τοιούτους. Εκτός δε τούτου να συσκέπτηται μετά του Διευθυντού περί παντός άφορώντος την αλήθη εκπαιδευσιν και χριστιανικήν ήθοιοποίησιν των μαθητών, και να χορηγή εις αυτόν πάσαν ως προς τότο ήθικην ύποστήριξιν. Δις δε του έτους κατά Φεβρουάριον και Αύγουστον να συνέρχωνται έπιμελείαι του Διευθυντού ου μόνον οι γονείς, αλλά και άλλοι τινες χριστοί και φιλόμουσι πολίται εις γενικήν συνελύσειν προς έρέτασιν της καταστάσεως του εκπαιδευτηρίου και προς θεράπειαν οίας δήποτε έλλείψεως. Τοιουτοτρόπως ουδέ ή ελαχιστη ύπολείπεται άμφιβολία, ότι τό έμπορικόν τούτο εκπαιδευτήριον, αυτό καθ' αυτό μεγάλως ώφέλησαν πολλούς Έρμουπολίτας και άλλους όμογενείς, θα άποβή έτι μάλλον λυσιτελέστερον τοις εις αυτό εισαγομένοις έξωτερικοις τε και έσωτερικοις μαθηταίς.

Εν Έρμουπόλει την 23 Ιουλίου 1862.

Στέφανος Γαλάτης.— Άμβρόσιος Δαμαλάς.— Άθανάσιος Κρίνος.— Ζωρζης Νεγρεπόντης.— Νικόλαος Στούπης.— Δημ. Παππαδάκης.— Α. Κορέσης.— Ν. Κωνσταντουλάκης.— Α. Ζ. Νεγρεπόντης.— Francois Peyret.— Ιωάννης Πρεζάνης.— Ι. Βεάκης.— Π. Θεοδώρου.— Φώτιος Τσιρικλιάνος.— Αργύριος Γεωργιάδης.— Γ. Φραγκιάς.— Θ. Τόμπρας.— Π. Κ. Κουμζέλης.— Αντώνιος Ταμβάκος.— Α. Γρέζος.

Εν Έρμουπόλει την δεκάτην έκτην του μηνός Αύγουστου του χιλιοστού οκτακοσιοστού έξηκοστού δευτέρου έτους ήμέραν της εβδομάδος Πέμπτην και ώραν 11 Π. Μ. ένεφανίσθη εις τό Γραφείον της Νομαρχίας ο Κύριος Θεόδωρος Νοστράκης κάτοικος Μήλου και δημότης, του αυτού Δήμου, τό επάγγελμα έμποροκτηματίας και ύποπρόξενος της Ιταλίας και Ρωσίας και ένεχείρησεν εις ήμάς την από 11 Αύγουστου ε. ε. αναφοράν του δι' της εξαιτείται να τω παραχωρηθώσι τά εν Μήλω διάφορα όρυκτά όιον μολυβδαργύρου, τζίγκου, σιδηρούχου γής, μολύβδου, κασιτέρου, βιτριολίου, νίτρου, στίψεως, στόκου, λαδοπηλού, γύφου, μυλοπετρών και διαφόρων βαφικών ύλών προς μετάλλευσιν δυνάμει του από 22 Αύγουστου π. ε. ΧΣΤ. Νόμου περί μεταλλείων κλπ. την απαράλλακτον και ως έχει καταχωρούμεν ώδε συμφώνως με τό άρθρ. 22 του αυτού Νόμου.

Ο Νομάρχης. Κ. Δαρειώτης.

Διά την άντιγραφην, αύθημερόν.

Ο Γραμμ. της Νομαρχίας Κυκλάδων Ι. Μ. Δαμηράλης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. Β. ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Κύριε Νομάρχα!

Ο εύσεβάστως αναφερόμενος, καταγινόμενος πρός έπταετιάν ύλην και έξοδούσας άρκετήν χρηματικήν ποσότητα προς ανακάλυψιν όρυκτών εν Έλλάδι, ητύχησα και άνεκάλυψα εν τή νήσω Μήλου της περιφέρειας του όποιου προϊστασθε Νομού όρυκτά διάφορα, όιον μολυβδαργύρον, τζίγκον, σιδηρούχον γήν, μολύβδον, κασιτέρον, βιτριόλιον, νίτρον, στίψιν, στόκον, λαδοπηλόν, γύψον, μυλοπέτρας και διαφόρους βαφικας ύλας, ανακαλύψας ταύτα εις διαφόρους θέσεις της φηβείτης νήσου και εις ιδιοκτητάς μου γαίας και εις εκκλησιαστικάς και δημοτικάς ή και έθνικας και ιδιοκτήτους γαίας, επί όλης εν γένει της περιφέρειας της Μήλου, εκτός μόνον των λατομείων των μυλοπετρών και γύψου, εις τά όποια σήμεραν εξορύττει και εργάζεται τό δημοσίον διά λογαριασμόν του είδη των άλλων λοιπών θέσεων τας όποιαις πρώτος άνεκάλυψα, και όσων εις τό μέλλον ανακαλύψω, εξαιτούμαι δι' ήμών, Κύριε Νομάρχα, διά της παρούσης αίτήσεώς μου ίνα μοι παραχωρηθή παρά της Β. Κυβερνήσεως τό δικαίωμα της μεταλλεύσεως των μεταλλείων και όρυκτών τούτων έφ' όλης της εκτάσεως της νήσου Μήλου την παραχώρησιν επί τή βάσει των δικτάξεων του περί μεταλλείων Νόμου, καθόσον εκέκτημαι πάντα τά προσόντα τά αναγκαία προς εκμετάλλευσιν αυτών και προς εκπλήρωσιν των διά της πράξεως της παραχωρήσεως επιβληθησομένων μοι νομίμων παροχών. Αποδεικνύεται δε τούτο διότι και συνεταίρους άξιοχρέους έχω εις την έπιχείρησιν μου ταύτην, και μηχανικούς προετοιμάζομαι να φέρω εκ της αλλοδαπής, και μηχανάς καταλλήλους με άτμόν διά την άνάλυσιν και καθάρισιν των όρυκτών τούτων, και πάν ό,τι άλλο ήθελεν απαιτεί ή έπιχείρησις αυτή της όλης δε θέσεως της νήσου Μήλου διάγραμμα επιφυλάττομαι συμμορφούμενος με τον Νόμον να καθυποβάλλω εις τριπλούν προς την Β. Νομαρχίαν έντός ενός μηνός.

- 1.) Οτι όνομάζομαι Θεόδωρος Νοστράκης έχων και σταθεράν διαμονήν μου εν Μήλω, κτηματέμπορος και ύποπρόξενος Ιταλίας και Ρωσίας.
- 2.) Οτι τό είδος των μεταλλευσιών όρυκτών θα ήναι διαφόρων ειδών όρυκτά.
- 3.) Οτι ή κατάστασις εις ήν τά μεταλλεύματα θέλουν χρησιμεύσει ήτοι ή εις ήν θέλω παραδίδει τά εκμεταλλεύόμενα εις τό έμπόριον δεν θέλει είσθαι ή φυσική κατάστασις αυτών.
- 4.) Οτι ύποχρεούμαι να συμμορφωθώ με τον παρά της Κυβερνήσεως προσδιορισθησομένον τρόπον της εξορύξεως.

Παρακαλών συνάμα την Β. Νομαρχίαν να δημοσιεύση όσον τάχιον συμφώνως με τό άρθρον 22 του Νόμου την παρούσαν αίτησίν μου, επιφέρω σχετικώς και τας ακόλουθους παρατηρήσεις μου ών την άποδοχήν επικαλούμαι.

Και κατά πρώτον όλως περιττόν να διαβεβαιώ-

σω υμᾶς, Κύριε Νομάρχα, καὶ δι' υμῶν τὴν Β. Κυβέρνησιν ὅτι εὐτυχῶς κέκτημαι πάντα τὰ ἀναγκαῖα μετὰ τῶν συνεταίρων μου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μέσα, ἄλλως ἢ τοιαύτη βεβαίωσις εἰς πᾶσαν περίπτωση εἶναι προχειροτάτη. Κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων περιττὸν θεωρῶ ἐπίσης νὰ ὑποστηρίξω α) οἱ εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ὡς εἰς εὐρετὴν κατὰ προτίμησιν παντὸς ἀνήκει κατὰ τὸν Νόμον ἡ ζητούμενη παραχώρησις καὶ β) ὅτι ἂν ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν συμπεριλάβῃ ἅπαντα τὰ ἤδη γνωστὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀνακαλυφθησόμενα ἐν Μήλῳ ὄρυκτὰ οὔτε εἰς τὸν ἐκμεταλλευτὴν, οὔτε εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐπιφανείας καὶ ἐπομένως οὔτε εἰς τὸ δημόσιον δύναται ποτε ν' ἀποβῇ ὠφέλιμος· διότι τοιαύτη ἐπιχείρησις ἀπαιτοῦσα τὴν προκαταβολὴν σημαντικῶν κεφαλαίων καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετακόμισιν τῶν καταλλήλων τεχνητῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐκμάστευσιν μηχανῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαζομένων κτιρίων, ἔχει μόνον εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἐπιφανείας δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἀλλὰ καὶ τὴν συγκέντρωσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν μεγαλύτερας ποσότητος ἀπαιτεῖ ὅπως καλυφθῶσι τοῦλάχιστον οἱ τόκοι τῶν προκαταβολῶν καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς ἀποτυχίας.

Οἱ δὲ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὄρυκτῶν Νόμου ἐξαιτοῦμαι τὴν προκειμένην παραχώρησιν εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

1) Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐπιφανείας τῶν ἀνακαλυφθέντων ἢ ἀνακαλυφθησομένων ὄρυκτῶν ὀφείλεται κατὰ τὸν Νόμον ἀποζημίωσις νὰ προσδιορισθῇ εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἀξίας τοῦ ἐξαχθησομένου ὄρυκτοῦ, ἢτοι ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ἐξορύξεως καὶ ἐκμαστεύσεως.

2.) Διαρκούντων τῶν πρώτων πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραχώρησεως νὰ χορηγηθῇ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ περὶ ὄρυκτῶν Νόμου ἀτέλεια παντὸς φόρου πρὸς τὸ δημόσιον μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τῆς πενταετίας νὰ ἀρχεταὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου.

3.) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐπὶ ἐκάστης δραχμῆς νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ μετὰ τὴν παραχώρησιν ἐκμάστευσις παντὸς ὄρυκτοῦ καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμεναι ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ, ὅστις δυνάμει τῆς γεννησομένης παραχώρησεως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτῆτης πολλῶν διακεκριμένων ὄρυκτῶν ἐν Μήλῳ ἐφ' ὧν ὡς διακεκριμένων θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου.

Ταῦτα ὑποβάλλων εἰς υμᾶς, Κύριε Νομάρχα ἐπιναλαμβάνω τὴν παράκλησίν μου τοῦ νὰ ἐπισπεύσητε τῶν παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένων, ὅπως μὴ βραδύνη ἢ ἐπὶ τῆς παρουσίας μου ἀπόφασις τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ἐν Μήλῳ τὴν 11 Αὐγούστου 1862.

Ὁ Εὐπειθέστατος
Θ. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

Συμφώνως μὲ τὸ ἀρθρον 22 τοῦ μνησθέντος διατάγματος σημειῶ τὸ εἶδος τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὄρυκτοῦ κατὰ τὴν θέσιν εἰς ἣν ἕκαστον τούτων κεῖται ἢτοι 1) μολυβδάργυρος εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Βάτι μέχρι τῆς θέσεως Κοντάρου· τὰ δὲ λοιπὰ ὄρυκτὰ εὐρίσκονται ἐκ διαλειμμάτων ἐπὶ τῶν θέσεων Χάλακος μέχρι τῆς θέσεως Λειβαδολίμνης, Προβατὰ, Φιρᾶς Πλάκας, Κάλαμο, Παλαιοχώρι, Φυρλίγκου, Παλαιόρεμα, Καστανᾶ, Ἀσπροχωριδ, Βόδια, Πελονήσι, Τζικράδον, Πλαθίενα, Βουρκοβοῦνι ἢ Ἀδάμαντα, Ζαφειρία, Φλακοπῆς καὶ ἐπὶ ὅλης ἐν γένει τῆς περιφερείας τῆς νήσου Μήλου, ἔχοντες ὄρια πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς καὶ ἀρκτικῶς τὴν θάλασσαν, πρὸς δυσμᾶς τὸν λιμένα τῆς Μήλου.

Θ. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων.
Α ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ἐρμούπολις αὐθημερόν.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων
Ι. Μ. ΔΑΜΒΡΑΛΗΣ.

Ἀριθ. 7458.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ὁ
ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 22 τοῦ περὶ μεταλλείων καὶ ἀπὸ 22 Αὐγούστου ε. ε. ΧϞ'. Νόμου διατάσσομεν τὴν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην πολιτικὴν ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων δημοσιεῖσιν τῆς προσηρτημένης ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11. Αὐγούστου ε. ε. αἰτήσεως τοῦ Κυρίου Θεοδώρου Νοστράκη περὶ τῆς εἰς ἀπὸν παραχώρησεως τοῦ δικαιώματος τῶν μεταλλεύσεων τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν τῇ νήσῳ Μήλου μεταλλείων καὶ ὄρυκτῶν, οἷον μολυβδάργυρου, τζίγκου, σιδηροῦ γῆς, μολύβδου, κασιτέρου, βιτριολίου, νίτρου, στίψως, στόκου, λαδοπηλοῦ, γύψου, μυλοπετρῶν καὶ διαφόρων βαφικῶν ὑλῶν ἐξαιρουμένων τῶν λατομείων τῶν μυλοπετρῶν καὶ γύψου εἰς τὰ ὁποῖα σήμερον ἐξορύσσει καὶ ἐργάζεται τὸ δημόσιον διὰ λ/σμόν του, ὡς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ σημειοῦνται· ἀντίτυπα αὐτῆς καὶ τῆς παρουσίας δημοσιευθήσονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπαρχοῦ Μήλου, τῶν Δημάρχων καὶ τῶν ἐδικῶν Παρέδρων τῶν ἀποτελούντων τὰ ἐν τῇ περιγραφομένῃ ἐν αὐτῇ περιφερείᾳ χωρία.

Παραγγέλλονται οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς μετᾶλλευσιν κλπ. εἴτε εἰς ἀποζημίωσιν καθὼς εὐρεταὶ ἢ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς, νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνοτάσεις καὶ αἰτήσεις τῶν εἰς ἡμᾶς μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοιχοκολλήσεως τῆς εἰρημένης αἰτήσεως συμφώνως μὲ τὸ ἀρ. 23 τοῦ εἰρημένου Νόμου, ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀρ. 22 βιβλίον ὅπερ θέλει μένει ἀνοικτὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω τετραμηνίου προθεσμίας ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀξιώσεων οἱ ἔχοντες συμφέρον καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιπαρατηρήσεις τῶν.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν πᾶσα αἴτησις ἢ ἐνοτάσις κλπ. θέλουσιν εἶσθαι ἀπαράδεκτοι καὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὰ τοῦ ἀρ. 23 τοῦ Νόμου.
Ἐρμούπολις τὴν 16 Αὐγούστου 1861.
Ὁ Νομάρχης
Κ. Δαρειώτης.
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν αὐθημερόν.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων
Ι. Μ. Δαμηράλης.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Γεωργίου Μαραγκουδάκη
Προσωρινὸς Σύνδικος.

Προσκαλεῖ τοὺς δανειστὰς τοῦ εἰρημένου πτωχεύσαντος, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἔγειναν δεκτὰ κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐμπορ. Τμήματος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν 4 προσεχῶς Σεπτεμβρίου ε. ε. ἡμέραν Τρίτην, ὥραν 9 π. μ. διὰ ν' ἀποτελεσθῇ ἢ κατὰ τὸ ἀρθρ. 515 ἐπ. τοῦ ἔμπορ. Νόμου συνέλευσις, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Εἰσηγητοῦ καθὼς καλεῖται νὰ πρρασταθῇ καὶ ὁ εἰρημένος πτωχεύσας.

Κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην θέλει δοθῆ ὁ κατὰ τὸ ἀρθρ. 517 τοῦ αὐτοῦ Νόμου λογαριασμὸς κλ. καὶ ἀποπειραθῆ συμβιβασμός. Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ συμβιβασμοῦ θέλουσιν προβῆ οἱ δανεισταὶ εἰς ἐκλογὴν ὀριστικῶν συνδ. κων, πρὸς ἐνεργεῖαν τῶν ἐν τῷ Γ'. Τμήματι τοῦ Νόμου ὀριζομένων. Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων καὶ τοιχοκολληθῶν ἀντίγραφα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Δέσχας καὶ τὸ ἔμποροδικεῖον.
Σύρος 13 Αὐγούστου 1862.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἰω. Γ. Σακόβραφος.
Ὁ πρὸς. Σύνδικος
Ἀριστ. Μαρτάκης.

Β'. Δηλοποίησις Πλειστηριασμοῦ
Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Θεοδοσίος Ἀντωνιάδης δηλοποιῶ ὅτι ἐπειδὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 15928, τῆς δεκάτης ἐβδόμης Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1859 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμούπολεως Κυρίου Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου μετὰ τῶν Κωνσταντίνου Ἀγγελῆ Κηπουροῦ καὶ Ἰω. Πονηροῦ κατοίκων ἐνταῦθα, δι' οὗ ὁ Κωνσταντίνος Ἀγγελῆς ἐδανείσθη ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Ἰωάν. Πονηρόν δραχμὰς ἀγοραίας χιλίας διακοσίας καὶ ὑπόσχεταὶ νὰ τῷ τὰς ἀποδώσῃ μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς 17 Αὐγούστου 1859 μὲ τόκον 10 0/0 κατ' ἔτος μέχρις ἐξοφλήσεως ὅπερ ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκοινοποιήθη πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ εἰρημένου Κ. Ἀγγελῆ (καθότι οὗτος ἀπέβιωσεν) ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 100 101 καὶ 103 ε. ε. ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος ἢτοι τοὺς Γεωργίου Α. Φρέρην ὡς ἐπίτροπον τοῦ Γεωργίου Κ. Ἀγγελῆ τὴν Ἑλένην χήραν Ἰ. Ραβιώλου φυσικὸν ἐπίτροπον τῶν Δημητρίου καὶ Σοφίας Κ. Ἀγγελῆ καὶ τὴν Πέρδικαν Κ. Ἀγγελῆ φυσικὴν ἐπίτροπον τῶν τέκνων τῆς Κωνσταντίνου καὶ Μάρκου ὄρφανῶν ἐπίσης Κ. Ἀγγελῆ, οἵτινες ἐπέταττοντο ἵνα ἐμπροθέσωμεν πληρώσωσι τῷ εἰρημένῳ Ἰ. Πονηρῷ 1) λόγῳ κεφαλαίου δραχμῶν 1,200 τοὺς τόκους αὐτῶν δραχμὰς 360 καὶ τὰ ἐξόδα κατὰ τὴν ἐπιταγὴν δραχμὰς 59 τὸ ὅλον δραχμ. 1619 ἀλλ' οὗτοι καὶ τοὶ παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας δὲν ἐφρόντισεν τὴν ἀπότισιν αὐτῶν. Ὄθεν πρὸς ἐκτέλεσιν λέγω τοῦ συμβολαίου τούτου καὶ δυνάμει τῆς παρὰ πόδας αὐτοῦ δοθείσης μοι ἐγγράφου παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Κυρίου Ἀλεξάνδρου Δ. Ἀλεξάνδρου ὡς πληρεξουσίου τοῦ Ἰω. Πονηροῦ, κατέσχωσαν ἀναγκαστικῶς τὸν εἰς θέσιν Δανακὸ κείμενον καὶ ὄντα ἐνυπόθηκον κῆπον τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Ἀγγελῆ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἀπὸ χθεσινῆς ἡμερομηνίας κατασχετικῆς ἐκθέσεώς μου ὅστις σύγκειται εἰς ἐννέα πεζούλας, καὶ ἡ μὲν πρώτη περιέχει ὀκτὼ συκᾶς διαφόρου μεγέθους καρποφόρους, ἐννέα μηλόφρους, μίαν ῥοδακινεῖαν φυτούλαν, τρεῖς ῥυκτιὰς ἀρχίζουσαι ἤδη νὰ καρποφοροῦν, δύο ἀμυγδαλέας, τρεῖς κιδωνιαῖς αἱ δύο φυτούλαι, ἓνα σολομόν, μίαν βουδιάν, ἀρχίζουσαν ἤδη νὰ καρποφορῇ, δεκαπέντε κλήματα, ἐν μαγκανοπήγαδον, ἔχον βάθος πέντε ὄργυιες καὶ νερὸν ἀφθονον μετὰ τοῦ μαγκάνου του, καὶ μίαν δεξαμενὴν εἰς ἣν εἰσέρχεται τὸ ἀντλούμενον ὕδωρ ἐκ τοῦ πηγαίου χρησιμεῖον διὰ πότισμα, ἓνα οἰκίσκον διηρημένον εἰς δύο χωρίσματα καὶ τὸ μὲν ἔχει τὸ ἔδαφος χωματόστρωτον, τὴν ὄροφὴν μὲ καλάμους καὶ δοκοὺς, ἐπεστεγασμένη μὲ χῶμα, μίαν θύραν καὶ ἐν παράθυρον πρὸς δυσμᾶς, ἐν δουλάπιον μὲ κανάτια ξύλινα, ἓτερον θύραν πρὸς βορρᾶν φέρουσαν πρὸς τὸ ἕτερον χωρίσμα ὅπερ ἔχει θύραν πρὸς δυσμᾶς καὶ παράθυρον, καὶ ἓτερον παράθυρον πρὸς ἀνατολὰς, ἐν δουλάπιον, μίαν πινακοθήκην καὶ ἓτερον δουλάπιον ἅπαντα σανιδίνας ἐν ὀττάκιον καὶ δύο θυρίδας, ἡ ὄροφὴ καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι ὁμοῖον τοῦ ἄλλου χωρίσματος, τὰ τοίχη λιθόκτιστα καὶ σοβατισμένα, ἔσωθεν φέρει δὲ μέτρα ὡς ἐγγίστα δεκαπέντε, ἡ δὲ κατάστασις τῆς εἶναι παλαιὰ· ἡ δὲ ἑκτασις τῆς πρώτης ταύτης κλίμακος εἶναι τρία τέταρτα περίπου τοῦ στρέμματος· ἡ δὲ δευτέρα ἦτις διαιρεῖται εἰς ἕτερον τεμάχιον μεθ' ἐνὸς μικροτάτου περιέχει ἓνα σταῦλον καὶ ἓνα μικρὸν φουρνίσκον, μίαν κουντουρουδιάν, ἐν μαγκανοπήγαδον μὲ νερὸν πλὴν ἀχρηστον ἕνεκα τοῦ φθαρμένου μαγκάνου, δεκατρεῖς συκᾶς διαφόρου μεγέθους καὶ μία μεγάλη, πρὸς δὲ καὶ ἕτερον τεμάχιον συνεχόμενον μετὰ τῆς κλίμακος ταύτης περιέχον τέσσαρας ἀμυγδαλέας καὶ δύο συκόδεονδρα, ἡ δὲ ἑκτασις τῆς κλίμακος ταύτης ἔπειτα συνέχ. καὶ δικας. Παράρτημα.)